

Джáфо запóчнúвъ да сѧ ловѝ въ
сѣтъ тък (капанатъ).

Джáфо като слышалъ тиа дѣмы, пожелалъ да сѧ наѣче. Отъ гдѣ происхода така хората, понеже бывалъ естественно милостикъ рѣкнулъ:

Дж. Какви сѧ тиа дѣмы, ѿ говбаришъ? за какво Скалине, си сѧ тѣрнѣлъ въ тоба чвѣалъ?

Б. Ахъ, братче мой! не є нѣжда да знаешъ злопастіе-то ми: оставимъ да сѧ Скала, а ты внимай на слѣжбата си.

Дж. Макаръ ѕзванието ми є ненавистно, Сваче ѕзвъ свѣмъ человѣкъ, ѕмъ мѣлостъ въ злополѣчиата на другарите си, ѕако неможж да те помогнѣ съсъ силата си, на токи твоѣ злополѣчие, баремъ ѿти дамъ нѣкое оутѣшението съ дѣмыте си.

Б. Малко оутѣшението можешъ да ми дадешъ, защо Снова, което има да стане, спредѣленето мѣ є малко.

Дж. Аджеva да те бѣатъ ли искатъ?

Б. Плошаво.

Дж. Да те оубесътъ ли?

Б. Плошаво.

Дж. Да те тѣрнатъ въ катерги [терцинатъ]?

Б. Плошаво.

Дж. Да те набіатъ наколъ, или да те напрѣватъ на парчета?

Б. Още плошаво.

Дж. Да те изгорятъ ли?

Б. Хлада пѣти плошаво.

Дж. Каквъ дїаволъ можжатъ да ти напрѣватъ плошаво отъ токи?